

Slovenski List.

Neodvisno slovensko krščanskosocijalno glasilo.

Štev. 17.

V Ljubljani, v sredo 2. marca 1898.

Letnik III.

„Slovenski List“ izhaja v sredo in soboto. **Naročnina** je za vse leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold. Vsaka številka stane 5 novč. — **Dopisi** pošiljajo se uredništvu „Slov. Lista“ v Ljubljani. — **Nefrankovani dopisi** se ne sprejemajo; rokopisi se ne vračajo. — **Naročnina, reklamacije in oznanila** se pošiljajo upravištvu „Slov. Lista“ v Ljubljani. Uredništvo in upravištvo sta v Ljubljani, **Gradišče štev. 15.** Uradne ure od 10. do 12. dopoldne. — **Oznanila** se računajo po navadni ceni.

Kranjski deželni zbor.

V seji dne 25. februvarja se je poravnala zadeva med poslancema Kalanom in dr. Tavčarjem. Zaradi znane notice v „Slovenca“ je izjavil dr. Žitnik, da je ni pisal poslanec Kalan in da se dr. Tavčarju ne more očitati sebičnost kot bi bil plačan zagovornik privatnih zavarovalnic. Pač je dr. Žitnik v tej stvari sebe zelo pomagal. — Nato je dr. Tavčar preklinal žaljive besede, katere je izrekel proti poslancu Kalanu in katere so potem grofu Barbotu dale povod, da je psoval Kalana. — Občinska cesta Stara Loka-Sv. Duh se uvrsti med okrajne ceste. — Kranjski kmetijski družbi se dovoli brezobrestnega posojila za pet let do 10.000 gld. za povzdigo kmetijstva. — Prošnja vipavske sadjarske zadruge na Slapu se izroči v rešitev deželnemu odboru. Istotako prošnje občine Črešnjevec za vodovod, županstva na Polici in Grosupljem za cestno zgradbo in občine Št. Vid nad Ljubljano za vodovod na Vižmarjih. — Odobri se poročilo finančnega odseka o loterijskem posojilu ljubljanskega mesta in proračun, ki kaže 9572 gld. 3 kr. prebitka. — Med okrajne ceste se sprejme, kadar bodo dobro posute, nekatere občinske ceste v kostanjeviškem cestnem okraju in sklene se, da se napravi 980 m dolga nova cesta mej Št. Rupertom in Rakovnikom. — Vnela se je potem daljša razprava zaradi železnice. Županstvu v Trzinu in Radovljici sta prosila za zgradbo železnice v Trzin. Pri tej priliki se je poslanec Azman vlekel za bohinjsko železnico, poslanec Zelen pa za Kranjski gotovo jako koristno železnico Trzin-Kranj-Loka-Divača. Zelena sta pobijala posl. Murnik in dr. Schaffer. Sprejela se je poročevalca Lenarčiča predlagana resolucija, da naj se zgradi proga Trzin-Kranj-Loka-Divača, le ako bi se ta nikakor ne mogla zgraditi, naj se ozira na bohinjsko progo. — Poslanec Božič je interpeloval zaradi petijota.

V seji dne 26. februvarja je poslanec dr. Majaron poročal o prošnjah vasi Gorniče pri

Šmarji za podporo pri napravi vodovoda in občine Trata za popravo občinske poti na Lučine. Prošnji sta se odstopili dež. odboru. — Poslanec Višnikar je poročal o uredbi plač učiteljskega osebja na kranjskih javnih ljudskih šolah. Deželni šolski svet in deželni odbor sta predlagala, da se uvede glede plač učiteljstva osebno razredni sistem. Po tem sistemu, kateremu je pritrdil tudi finančni odsek soglasno, bode v prvem razredu 61, v drugem 91, v tretjem 183 in v četrtem 275 učiteljskih mest. Vse plače bodo znašale po odbitih interkalarih in nekaterih prihrankih 341.005 gld. Glede učiteljic se je sprejel predlog, da se onim v nižjih dveh razredih in začasnim učiteljicam določi jednaka plača, kakor učiteljem, v višjih dveh plačilnih razredih pa po 10 % manj. Učiteljica tedaj lahko pride do v vpokojnino vštene plače 960 gld., učitelj pa do 1040 gld. Petletnice se ne zvišajo za tretjino, kakor so prosili učitelji.

Podpirali so predlog, da se učiteljstvu zvišajo plače, deželni predsednik baron Hein ter kot zastopniki vseh treh strank poslanci Pakiž, Povše, dr. Schaffer in dr. Tavčar. Sprejel se je potem zakonski načrt za učiteljske plače soglasno ob enem s preminjevalnim predlogom poslanca Hribarja, da naj se vsem ljubljanskim učiteljem ne glede na plačilni razred določi stanarina na 180 gld.

Zakon se glasi: Po nasvetu deželnega zbora Svoje vojvodine Kranjske ukazujem tako:

Člen I. §§ 2., 3., 5. in 6. zakona z dne 29. novembra 1890. I., dež. zak. št. 23., so v svoji sedanjosti besedi razveljavljeni in se odslej glase tako:

§ 2. Letne plače na javnih občinskih ljudskih šolah stalno nameščenih učiteljskih oseb so razdeljene v štiri vrste, in sicer: v plače I. vrste z 800 gld., v plače II. vrste s 700 gld., v plače III. vrste s 600 gld. in v plače IV. vrste s 500 gld. Učiteljice so jednake z učitelji, samo v I. in II. plačilni vrsti določajo se plače učiteljic z 90 odstotki letne plače, katero dobiva moško učiteljsko osebje v jednaki plačilni vrsti. Letna plača za

časno nameščenih učiteljev (učiteljic) določena je s 400 gld.

§ 3. Od skupnega števila učiteljskih oseb pripada v I. vrsto deset odstotkov, v II. vrsto petnajst odstotkov, v III. vrsto trideset odstotkov in v IV. vrsto petinštirideset odstotkov. Držeč se teh določil uvrsti deželno šolsko oblastvo pri prvi sestavi osebnega statusa učiteljsko osebje z ozirom na njegov službeni čas v stalni lastnosti in na zadovoljilno službovanje. Poznejša pomaknitev iz jedne plačilne vrste v naslednjo višjo vrsto vrši se pod istimi pogoji. Z ozirom na izvrstno službovanje in na posebne razmere službenega mesta more se učiteljsko osebje uvrstiti odnosno premakniti v višjo plačilno vrsto tudi ne glede na službeni čas, vendar pa mora biti od izpraznjenih najmanj $\frac{1}{4}$ mest nameščenih po službenem času na prejšnje plačilne vrste. Pomaknitev iz jedne plačilne vrste v naslednjo višjo vrsto se praviloma le enkrat v letu, in sicer po razmerju osebnega statusa od dne 1. januarja vsakega leta. Ako se v kaki drugi deželi že stalno nameščena učiteljska oseba namesti na Kranjskem kot učitelj in učiteljica, določi deželni šolski svet v sporazumu z deželnim odborom plačilno vrsto in vrstni red, v katero je uvrstiti to učiteljsko osebo.

§ 5. Vsak voditelj (vsaka voditeljica) javne ljudske šole ima pravico do najmanj iz dveh sob in iz potrebnih stranskih prostorov obstoječega stanovanja, katero je, ako možno, odkazati v šolskem poslopu. Kadar se mu takšno stanovanje ne more dati, gre mu stanarina, katero je pri ravnateljih meščanskih šol in pri voditeljih občinskih ljudskih šol v Ljubljani odmeriti z 240 gld. in pri voditeljicah s 180 gld., zunaj Ljubljane pri ravnateljih meščanskih šol in pri voditeljih občinskih ljudskih šol s 100 gld., pri voditeljicah pa s 80 gld. Stalno nameščenemu učiteljskemu osebju na javnih ljudskih šolah v Ljubljani gre stanarina, ki je za učitelje I. in II. plačilne vrste določena s 180 gld., ne glede na plačilne vrste 150 gld., za učiteljice ne glede na plačilno vrsto

Razvoj obrtnega šolstva v Avstriji.

(Konec.)

Zaradi drugega vzroka, t. j. da bi se plemenitil umetniški ukus, nastal je na Dunaju „C. kr. avstrijski muzej za umetnost in obrt“, s katerim se je l. 1868. spojila umetniško-obrtniška šola. Temu centralnemu zavodu se je pridružil pozneje nov zavod: „Tehnološko-obrtni muzej“. Dočim je prvi zavod imel in ima namen, povzdigniti in na višini časa vzdržati artistično stran obrti, ozira se „Tehnološki muzej“ na nje tehniške strani in se razdeljuje v sekcije za l. sno, keramično, in kovaško obrt in na nekatere strokovne tečaje. Oba zavoda sta se razvijala popolnoma samostojno poleg vse organizacije obrtnih šol.

Hkrati z razvitkom obeh ravnokar imenovanih zavodov in z njima združenih šol je začelo c. kr. naučno ministerstvo, katero je podpiralo ministerstvo trgovstva, akcijo, ki je imela namen, da konečno reši problem obrtnih šol. Zlasti je treba omenjati celo vrsto strokovnih šol, katere so se otvorile vsled ukaza trgovskega ministerstva in katere naj bi ustrezale lokalnim potrebam industrije.

Kmalu pa se je pojavila nesloga v tem, kako omejiti vzajemno kompetencijo obeh centralnih mest. Nejedinstvo je bila odstranjena s tem, da se je ustanovila „stalna ministerska komisija za interese obrtnega šolstva“ l. 1872., v katero komisijo sta imeli obe ministerstvi delegovati jednako število članov. Zraven naj bi si bili obe ministerstvi subvencijo razdelili tako, da bi šole, ki imajo izraz in naslov „strokovnih šol“, bile podpirane od trgovskega ministerstva, obrtne šole (višje in nadaljevalne) pa naj bi bile podrejene naučnemu ministerstvu. Ali tudi ta naredba je izpodletela, ker ni zadostovala. In državi ni ostalo nič drugega, ako naj bi se izpolnila vrzel v poučevalnem sistemu in ako naj ne bi trpeli interesi najširših obrtniških vrst, nego da se je vse obrtniško šolstvo temeljito reorganizovalo.

Ko se je skrbno preudarilo o vseh razmerah (pri tem se je tudi oziralo na podobne šole v inozemstvu) in ko so se postavili principi, lotilo se je naučno ministerstvo, v kolikor so dopuščala skromna sredstva, najprej reforme risanja na občinskih (ljudskih) in srednjih šolah ter začelo istočasno skrbeti za izobrazbo strokovnih učiteljev in učilna sredstva na obrtnih šolah. Ta nova skrbnost se je začela izplačevati in je vedla na

ravnost k odločilnemu koraku, kateri je bil storjen s tem, da so se ustvarile na podlagi Najvišjega ukaza z dne 11. oktobra l. 1875. s sredstvi, katere je dovolil državni zbor, jeseni l. 1876. znane „c. kr. državne obrtne šole“ (višji oddelek s šolo za mojstre), katerim se je pridružila vzorna nadaljevalna šola. Danes so take šole ustanovljene v Pragi, Plznu (nemška višja, češka za mojstre), Libercu, Brnu (nemška višja, češka se bo še le popolnila v višjo, sedaj je le še za mojstre), Bilsku, Krakovu, Lvovu, Črnovicah, na Dunaju, v štajarskem Gradcu, Trstu, Solnogradu in v Inomostu. Brzo so postale te šole središča, na katera se je lahko opiralo nadaljnje organizatorsko delovanje. V odločno korist obrtnega šolstva pa je bilo, ker so od l. 1882. vse obrtne šole prešle v jednotno upravo c. kr. ministerstva za bogočastje in uk, katero je dovršilo njih organizacijo. Toda i ministerstvu za trgovino se je dovolil vpliv na obrtno šolstvo v tem smislu, da ima pravico, odpošiljati svojega zastopnika, kateremu da neko pooblastilo, v najvišji areopag strokovnega šolstva, v „centralno komisijo za zadeve obrtnega pouka“.

Ako konečno pregledamo celoto obrtnega šolstva, vidimo, da stoje na čelu c. kr. državne obrtne šole z višjim oddelkom in nadaljevalno

s 100 gld. Ostali učitelji imajo pravico do prostega stanovanja ali do stanarine samo tedaj, kadar so imeli pravico do tega še pred veljavnostjo zakona z dne 29. novembra 1890. l., dež. zak. št. 23. Stanarine za učiteljsko osebje na javnih občnih ljudskih šolah v Ljubljani plačuje normalnošolski zaklad, za učiteljsko osebje zunaj Ljubljane pa jih plačujejo dotične šolske občine. Za stanarine učiteljskega osebja na javnih meščanskih šolah morajo skrbeti dotični šolski okraji. Stanarina ni všteta v pokojnino.

§ 6. Ako bi učiteljska oseba vsled njenega službenega časa po določilih tega zakona (§§ 2. in 3.) prejela manjšo plačo, kakor znaša njena sedanja plača z odnosno dopolnilno ali osebno doklado, tedaj je to brez ozira na njen službeni čas uvrstiti v tisto plačilno vrsto, katera ustreza njenim sedanjim prejemkom. Dopolnilne doklade k plačam in osebne doklade je odtegniti, v kolikor ne presegajo plačilnih prejemkov, v novi plačilni vrsti.

Člen II. § 6. zakona z dne 5. decembra 1889. l., dež. zak. št. 22., je v svoji sednji besedi razveljavljen in se odslej glasi tako:

§ 6. Stalni prejemki posebnih verskih učiteljev se uravnajo po določilih, veljavnih za službene dohodke posvetnih učiteljev in za njih upokojevanje. Te verske učitelje je že pri njih nameščenju po določilih tega zakona uvrstiti v II. plačilno vrsto. V prvo plačilno vrsto se pomaknejo pod istimi pogoji, kakor posvetni učitelji. Glede pokojnine se stalno nameščenim posebnim verskim učiteljem uračunjava tudi v začasni službi prebiti službeni čas, ako se brez prenehanja stika s službenim časom, prebitim v stalni službi.

Člen III. Ta zakon stopi v veljavnost s 1. oktobrom l. 1898.

Člen IV. Mojemu ministru za bogočastje in uk je naročeno, izvršiti ta zakon.

Poslanec grof Barbo je poročal o prošnji kranjske kmetijske družbe, da se odpravi mlinski obrat z Ogersko. Silno se trudi ogerska vlada, da bi se ta obrat ne odpravil, ker zelo koristi ogerskim mlinom, ki dobivajo po nizkih železniških tarifnih žito iz inozemstva, je doma zmeljejo in moko na škodo našim mlinom na vse strani razpečavajo. S tem se pa zelo škoduje tudi kmetijstvu.

Izvoljeni se bili v pridobninsko deželno komisijo: Za prvi razred: Ferdinand Souvan, trgovec v Ljubljani, ud, And. Gassner, trgovec v Tržiču, namestnik; za II. razred: Ivan Gogola, ces. kr. notar v Ljubljani, ud, August Dreise, tovarnar v Ljubljani, namestnik; za III. razred: Dr. Danilo Majaron, odvetnik v Ljubljani, ud, Anton Belec, župan in klepar v Št. Vidu nad Ljubljano, namestnik; za IV. razred: Eduard Regnard, Florijanske ulice št. 30, ud, Peter Strel, Mestni trg. št. 2, namestnik.

V prizivno komisijo za osebno dohodarino so bili izvoljeni: Iz kurije velikega posestva:

stavbinsko šolo, šolo za stroje in mehaniko sploh, kakor i keramična obrt, ali samo šola za mojstre v imenovanih strokah. Po nekaterih deželah je i umetniško-obrtniška smer tem šolam odločilna, pri nas pa deluje v tem smeru samostalni zavod „umetniško-obrtna šola“.

C. kr. državnim obrtnim šolam se družijo vrsta strokovnih šol: za stroje, za umetno ključavničarstvo, keramične, podobarske in kamno seške šole, za tkalce, šole za izdelovanje košaric in jerbasov in drugo, to je šole določenega rokodelskega izraza.

Nadaljni člen v tej verigi so rokodelske šole. Njih namen je, da se izobrazijo splošno najširši krogi. Nadaljevalne šole za najširše vrste obrti niso le priprava za obrt, temveč hkrati priprava za višje šole za mojstre in razne stroke.

O kaki jedrnatosti pouka — kakor na srednjih šolah — se seveda pri obrtnih šolah ne more govoriti. Zahteve in razmere vsake zemlje, vsakega okraja in mesta so drugačne, in na to se mora vendar vsaka obrtna šola v prvi vrsti ozirati, ako noče, da bi bila nepotrebna. Zato imata čisto dve obrtni šoli v dveh sosednjih deželah čisto drug program in drugo organizacijo.

(„Česká Revue“ I. 223.)

Baron Ludwig Berg, veleposestnik v Mokronogu, in dr. Max pl. Wurzbach, veleposestnik v Ljubljani, namestnika: dr. Theodor Rudesch, veleposestnik v Ribnici, za barona Berga, Karol Luckmann, deželni poslanec na Jesenicah, za dr. Wurzbacha. Iz kurije mest, trgov in trg. in obrt. zbornice: Iv. Murnik, dež. poslanec v Ljubljani, dr. Ivan Tavčar, dež. poslanec v Ljubljani, uda, namestnika: Peter Grasselli, dež. poslanec v Ljubljani, za Murnika, Josip Lenarčič za dr. Tavčarja. Iz kurije kmetijskih občin: Fran Povše, dež. poslanec v Ljubljani in Andrej Kalan, deželni poslanec v Ljubljani, uda, namestnika: Gabrijel Jelovšek, deželni poslanec na Vrhniki za Povšeta, Ivan Božič, dež. poslanec v Podragi, za Kalana. Iz cele zbornice sta bila izvoljena: Oton Detela, deželni glavar v Ljubljani, in Josip Dralka, c. kr. dvorni svetnik v pok. v Ljubljani, uda, namestnika dr. Papež, dež. poslanec, za Detelo in Feliks pl. Lenkh, dež. poslanec na Raki, za Dralko.

V deputacijo, ki se pokloni cesarju povodom petdesetletnega vladnega jubileja so bili izvoljeni: Nj. ekselenca posl. baron Schwegel, poslanec župan Hribar in posl. dr. Papež. Na čelu odposlanstva pa so: dež. glavar Oton Detela, deželnega glavarja namestnik baron Liechtenberg in deželni odborniki: dr. Tavčar, cesarski svetnik Murnik, Povše in dr. Schaffer.

V tajni seji se je sklenilo, da se oficijal Fr. Zalar uvrsti v osebni status deželnih dobrodelnih zavodov, da se pri deželnem knjigovodstvu ustanovi služba praktikanta in da se deželnemu knjigovodji Prelesniku dovoli 150 gld. in revidentu Vizjaku 100 gld. osebne doklade. Določil se je dalje penzijski statut za deželne uradnike in služabnike. Deželni uradniki in služabniki imajo pravico do pokojnine, ki znaša po desetih službenih letih 40 odstotkov zadnje aktivitetne plače; vsako nadaljno službeno leto se pokojnina zviša za dva odstotka, po službeni dobi 40. let jim gre kot pokojnina polna všteta plača. Normalna pokojnina deželnega uradnika ne sme biti pod 400 gld. in deželnega služabnika ne pod 200 gld. Deželni uradniki in služabniki, ki postanejo za službo nesposobni vsled bolezni ali nezadovoljene telesne poškodbe in ki so služili najmanj pet let, a ne še deset let, dobe pokojnino kakor da so služili deset let. Vdovam deželnih uradnikov se določijo pokojnine po 1000, 850, 700, 600, 500 in 400 gld., vdovam služabnikov tretjino plače umrlega soproga, najmanj pa 200 gld. itd. Deželni uradniki morajo za pokojnino dajati letni prispevek treh odstotkov svoje plače.

V seji dne 28. februarja so bile zopet najprej na vrsti poravnave osebnih zadev. Dokazali so poslanci, da je dež. predsednik rekel, da govor poslanca Kalana ni vreden več besed, ne pa, da poslanec Kalan ni vreden več besed. Nato je posl. grof Barbo vrnil čast poslancu Kalanu, ker je dognano, da znanih žaljivih besed o dr. Tavčarju v „Slovenca“ ni pisal Kalan, ampak dr. Žitnik. Posl. Kalan je vzel izjavo grofa Barbota na znanje, dr. Žitnik je pa rekel, da je v prejšnji seji, ko je rekel, da ni on pisal, govoril popolnoma bona fide.

Nato je poslanec Hribar utemeljeval slovenski predlog glede obrambe ustavnih pravic slovenskega naroda, ki se glasi: „C. kr. vlada se pozivlja, takoj storiti vse potrebno, da se bodo varovale slovenskemu, oziroma hrvatskemu prebivalstvu na Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem v ustavi zajamčene mu pravice, in da se štiti to prebivalstvo nasilstva večine, kjer je vsled manjšega števila v deželi ali pa vsled umetno prikrojenega volilnega reda v zakonodajnih zborih v manjšini.“

O važnem Hribarjevem govoru spregovorimo še. V imenu veleposestnikov je posl. vitez Langer izrekel se proti predlogu ter dejal, da je nedostojno, pozivljati vlado naj izvršuje zakone. Z ognjevitim govorom se je pridružil Hribarjevemu predlogu posl. Kalan. Posebno jasno je nashkal tužni položaj goriških Slovencev. Posl. Hribar je potem povedal nemški manjšini, da kaj čudno ravna, če se ne pridruži predlogu, ki namerava varstvo manjšin. Prijemal je vlado, ki je kaj počasna, kadar bi morala

storiti kaj dobrega Slovincem. Že od avgusta dež. šolski svet ne reši realčnega zakona, kateri mu je bil predložen. Ko je šlo za nemško šolo v Ljubljani, takrat se je vlada drugače izkazala. V Trstu je vlada na državne stroške ustanovila nemške ljudske šole, da se ji ni bilo treba boriti iz obč. svetom, zadevo slovenske ljudske šole pa pušča v nemar. Hribarjev predlog je bil ob živahnem ploskanju slovenskih poslancev in galerije vsprejet z glasovi slovenskih poslancev. (Konec prihodnjic.)

Izvirni dopisi.

S Tolminskega, 1. marca. — Slišijo se pritožbe že več časa zaradi prav slabe ceste v idrijski dolini, in sicer med Slapom in Idrijo pri Bači. Neverojetno je, kako škandalozna je državna cesta na tej črti. Posebno te dni se vidi, kako konji komaj prazen voz vlečejo. Povsod drugod je cesta dobra, le ona črta, na katero se vozi gruč (oziroma blato) od nekega podjetnika na Slapu, je skrajno slaba. Dokler je bila cesta okrajna, je bil gori označeni del ceste najlepši, ker gruč se je vozil iz Idrije ali pa iz Bače. Na črti Idrija-Sv. Lucija se še zdaj rabi ta gruč in cesta je prav dobra. Vsi se čudijo, zakaj se ne rabi ta gruč tudi na črti Idrija-Slap. Tam, kjer se koplje na Slapu gruč, je že dvakrat prišlo skalovje na cesto, tako da več dni ni mogla pošta po cesti voziti, ampak se je morala napraviti provizorično druga. Ako se bo še nadalje kopalo na istem mestu, gotovo se bo ves hrib vsedel na cesto. In vendar naši gospodje pri tolminski stavbinski ekspozituri vse to mirno gledajo. Vprašamo, koliko časa bo trajal še ta škandal na črti Slap-Idrija? Marsikaj se govori za kulisami in ljudstvo se pohujšuje. Različne in čudne govorice se širijo med prebivalstvom, ker cestna uprava noče zapustiti gruča na Slapu in vzeti onega iz Bače, ki bi veliko manj stal. Ako cestna uprava v kratkem ne pusti gruča na Slapu, pridemo na dan z govoricami, ki niso prazne govorice, nego gola resnica.

Politiški pregled.

Državni zbor je sklican na dan 15. marca. Poslanca Javorski in Dzieduszicki sta prišla na Dunaj, da skliceta parlamentarno komisijo desnice že prve dni prihodnjega tedna. Tudi drž. zbora predsednik Abrahamovič in podpredsednik dr. Kramář sta že dospela na Dunaj in prevzela posle vodstva državne zbornice.

Razmere na dunajskih visokih šolah. Na tehniki so trije nemški slušatelji zaradi demonstracij dobili consilium abeundi in so izgubili stipendije, 20 tehnikov je pa dobilo ukor. Nemški dijaki so sklenili zaradi teh kaznij delati obstrukcijo in onemogočiti predavanja na visokih šolah tudi v prihodnje. Senat dunajskega vseučilišča je pa sklenil zaradi zadnje nenemške vloge slovanskih dijakov, da se morajo vse prošnje, ki se tičejo vseučiliških zadev, vložiti v prihodnje v nemškem jeziku. Vse te razmere nujno zahtevajo, da se brž ustanovi slovensko vseučilišče v Ljubljani. Naša parola bodi: Proč od Nemcev! — V auli dunajskega vseučilišča ne bodo smeli več nabijati oglasov.

V češkem deželnem zboru je dne 26. febr. poslanec Wolf uganjal protidinastične demonstracije. Tuli je vmes surove opazke, ko je vrhovni deželni maršal knez Lobkovic govoril o cesarskem jubileju. S šestimi drugimi poslanci levice ni hotel vstati, ko se je imenoval cesar. Vedel se je kakor kak smrkolin in žalil krono. Nič ni pomagalo, da je bil klican k redu. — Posl. Lippert je izjavil potem v imenu nemških poslancev, da Nemci zapuste deželni zbor, ker je prišla na dnevni red adresa na cesarja. Ko so Nemci odšli, kličoč „Heil“ ustavi, je češki poslanec dr. Kramář utemeljeval adresu in ošibal tudi nemške poslance. Namestnik grof Coudenhove je rekel, da se vlada ne strinja z državnopravnimi zahtevami češke adrese. Zaradi te vladne izjave so Čehi zelo nevoljni. „Narodni Listy“ pravijo, da je zveza med Čehi in vlado pretrgana in da se Gautscheva vlada lahko vleče na smrtno posteljo.

40 častnih občanov hočejo imenovati Nemci v občinskem zastopu v Vyšku, da si zagotove zmago proti Čehom. Češki obč. svetnik Albrecht je proti predlogu govoril 9 ur in s tem preprečil sklepanje.

V gališkem deželnem zboru so krepko nastopili proti Židom. Na vrsto je prišlo več predlogov, ki merijo na to, da se Židom znatno omeji točenje žganja in oderuštvo pri prodaji živine. Omejili bodo tudi židovske goljufije pri mitnicah in deželni odbor bode s strogo kontrolo med gospodarstvom nekaterih galiških mest pazil, da Židje ne bodo več tako praznili mestnih blagajnic, kakor so to doslej delali.

Na Tirolskem je bil 26. t. m. izvoljen v mestni skupini državnim poslancem pristaš katoliško-ljudske stranke Fr. Rohrbacher.

Delegaciji se snideta v Budapešti koncem meseca aprila.

V ogerskem državnem zboru je obžaloval justični minister, da porotna sodišča ne stojijo vladi na strani z isto udanostjo pri socialističnih agitacijah, kakor pri obtožencih zaradi narodnih agitacij. Se ve, zaradi narodnih agitacij ne sede na zatožni klopi Madjari, ampak večidel Slovani, in tedaj madjarska sodišča že lahko delajo usluge vladi. To je madjarska pravičnost!

Hrvaški vseučiliščniki v Budapešti so si ustanovili svoje društvo „Krešimir“. Madjarska vlada jim je vrnila pravila, češ, da obstoji v Budapešti že madjarsko akademsko društvo, h kateremu naj pristopijo hrvaški dijaki ter se tako pobratijo z Madjari. Hrvatje menda tega nasveta ne bodo poslušali.

V Nemčiji hočejo poleteti nekateri avstrijski nemški poslanci, na čelu jim je dr. Funke, da ondi potožijo svoje bolesi. Dne 4. marca bodo baje govorili v Brunšviku.

V Belgradu je bil dne 28. februarja voljen metropolitom vladni kandidat škof Inocencij iz Niša. Kralj ga je precej potrdil in včeraj je bil vmeščen.

Iz Zofije se poroča, da so Bolgari 18. februarja kar najsijajnejše praznovali 25letnico smrti narodnega mučenika Vasilija Levskega. Slavnosti so se vdeležili ministri in odličnjaki vseh stanov. Levski je bil vodja ustašev proti Turkom za časa bolgarskega osvobojenja in potem kot puntar ustreljen.

Med Španijo in Zedinjenimi državami je nastal zaradi Kube razpor, ki grozi z vojno. Španija je odklonila nasvet, da bi posredoval papež.

Napad na grškega kralja Jurija. Dne 26. februarja, ko se je kralj Jurij s svojo hčerko Marijo vračal s sprehoda v Atene, sta dva v cestnem jarku skrita človeka začela streljati na kralja. Neki kraljevi lovec, ki je sedel na kozlu zraven kočijaža je bil ranjen na nogi. Na kraljevi voz sta lopova ustrelila šestkrat v daljavi 20. korakov, a nista zadela, tako da sta kralj in princeza, ko so pognali konje, katerih jeden je bil tudi nekoliko ranjen, srečno prišla domov. Kralj se je vzdignil v vozu in s svojim telesom ščitil proti kroglijam svojo hčer. Napadalec sta pobegnili. Kralj pravi, da bi ju spoznal, ako bi mu prišla pred oči. V Atenah je ljudstvo napravilo kralju navdušene ovacije. V cerkvi je bila zahvalna božja služba. Kraljica je klečala med zahvalno pesmijo in plakala. Brzjavne čestitke prišle so kralju od mnogih vladarjev in simpatije izražajo kralju grške občine. Napadalec na kralja so dobili v pest in je 35letni postopač Karlici. Svoje hudodelstvo je priznal, samo to taji, da bi mu bil kdo pomagal. Na mestu, kjer se je zgodil napad, se zgradi kapela. Včeraj so prijeli še enega udeleženca pri napadu na kralja.

Princ Henrik Orleanski je pisal poslancu Vivianiju, da obsoja obnašanje internacionalcev, ki vedno nosijo v ustih besedo humaniteta, a so kot prava brezdomovinska druhal hoteli omažeževati ob Zolini pravdi čast francoske vojske. Princ Henrik je častnik francoske častne legije in se je zadnji čas sprijaznil z republikanskim vladnim zistemom.

Za Zolo se je posebno poganjal polkovnik Picquart, a sedaj so ga odpustili od vojakov. Izgubil je pravico do pokojnine in uniforme.

Francoska zbornica se razpusti že koncem meseca marca.

Drumont, vodja francoskih antisemitov, se je v soboto dvobojeval s Clemencauom. Ranjen ni bil nihče.

Domače novice.

Za vseučilišče v Ljubljani. V zadnji seji deželnega zbora je bil predlog posl. dr. Majarona radi slovenskega vseučilišča na razpravi. V imenu upravnega odseka, kateri je bil predlog pretresal, poročal je poslanec dr. Tavčar na kratko in nasvetoval, naj se vlada pozove, da ustanovi v Ljubljani vseučilišče, katero bi zadoščalo potrebam slovenskega naroda in znabiti tudi avstrijskemu jugu. Posl. dr. Majaron je v daljšem govoru pečal se s prejšnjimi izvajanj barona Schwegla v tej stvari, dr. Schaffer pa je odgovarjal dr. Majaronu in premleval frazo, da Slovenci nimamo znanstvene literature, čeprav je v isti sapi zatrjeval, da je nemščina izpodrinila latinščino z univerz v času, ko je bilo nemško slovstvo še v povojih; na to protislovje je tudi opozarjal v drugem govoru dr. Majaron. Po tej debati, v katero se je prav brez potrebe vmešal tudi grof Barbo z nekako baharijo, sprejel se je predlog upravnega odseka z vsemi slovenskimi glasovi. — Pri deželnem proračunu, kateri se je popoldne razpravljalo, so govorniki po vrsti omenjali tudi vseučilišče, ker je finančni odsek nasvetoval, naj se za zgradbo vseučiliškega poslopja dovoli 50.000 gld. in za slovenske doktorje, ki bi se hoteli pripravljati za habilitacijo, dve ustanovi po 800 gld. Pri dotični resoluciji pa se je posl. dr. Majaron oglasil z novimi predlogi. Povedal je, da v finančnem odseku predlog poročevalca Hribarja, naj bi dežela k vzdrževanju vseučilišča prinašala po 20.000 gld. na leto, ni zadobil večine. Da se dežela za vedno tako hudo ne obremeni, da pa se pokaže, kako nad svoje moči rada podpira izvedljivost vseučilišča, nasvetuje dr. Majaron, naj se založi ustanovitveni fond 250.000 gld. pod imenom „Franca Jožefa I. vseučiliški fond“. Nadalje nasvetuje, naj deželni odbor izposluje svoje časno, da se bode vseučilišče imenovalo „cesarja Franca Jožefa I. vseučilišče“. Proti tem predlogom je vzbujen vstal baron Schwegel in očital, zakaj se tako važne stvari brez predposvetovanja v odseku predlagajo. Poročevalec Hribar pa mu je odgovoril, da je bil v odseku razgovor o njegovem predlogu, ki je še veliko dalje segal, in torej nikogar nobeno očitiranje ne more zadeti. Predlogi dr. Majarona in druge vseučiliške resolucije so se potem sprejele mej ploskanjem in „živijo“-klici z glasovi slovenskih poslancev. — Vsakega rodoljuba bode zveselilo, da se je slovenskemu vseučilišču tak temelj postavil.

Pri adresi na cesarja, ki se je v deželnem zboru kranjskem sprejela po načrtu poslanca dr. Tavčarja, se je poslanec baron Schwegel posebno upiral odstavku, v katerem se govori o dovoljenju administrativnih celot za samolastno upravo slovenskih manjšin v pokrajinah Slovenije. Načrt adrese sta krepko zagovarjala poslanca Povše in dr. Žitnik in politični del adrese je bil sprejet z večino samoslovenskih glasov.

Zadnja seja kranjskega deželnega zbora je trajala dne 28. februarja od osme ure zjutraj do jedne popoldne in se je nadaljevala od štirih popoldne do polnoči, ko je dež. glavar zaključil zasedanje s „slava“ in „hoch“-klici na presvetlega cesarja. Obžalovati je, da se je toliko važnih predmetov nagnetlo na zadnjo sejo. Vsekako bi bilo želeli, da bi bili dobili poslanci pri razgovoru o volilni reformi, adresi, vseučilišču in proračunu nekoliko več duška.

Važno znamenje položaja. Med pogoji za spravo, katere so podpisali vsi slovenski poslanci kranjskega deželnega zbora, je bil tudi oni, vsled katerega sta morala deželni odbornik dr. Tavčar in njegov namestnik dr. Majaron odložiti svoji častni mesti, ker sta bila predlanskim izvoljena s pomočjo Nemcev. Hotelo se je na ta način očitno pokazati, da je pretrgana zveza z Nemci. Po dolgih ovirah se je tudi dr. Tavčar udal in gospoda sta odložila mandata, da bi bila potem po dogovoru vnovič voljena od

samih Slovencev. Pri novi volitvi so Nemci pokazali dr. Tavčarju hvaležnost, ki je jako dvomljive vrednosti v obeh narodnjakov. Oddali so vsi svoje glasove za dr. Tavčarja, dr. Majaronu, ki sedi v istem klubu kakor Tavčar, od katerega pa sodijo, da je bolj naroden, so svojo ljubezen odrekli. Tako je bil voljen dr. Tavčar za deželnega odbornika tudi z glasovi Nemcev, dr. Majaron pa za namestnika samo z glasovi Slovencev.

Sloga na Kranjskem pozdravlja „Soča“ ter pravi: „Prenehati mora seveda vsako koke-tovanje z Nemci in prurušiti je treba vse „rahle dotike“ s kranjskimi baroni in grofi, kateri današnji dan psujejo slovenske poslance s „šufti“ in lažniki“. Mož, komur so namenjene te besede, naj si jih dobro zapomni, da se prezgodaj ne pokoplje komaj rojena sloga.

O spravi Slovencev na Kranjskem je prinesla „Hrvatska Domovina“ lep članek, v katerem čestita sporazumljenju med brati ter želi uspeha in blagoslova. Slovence navdušuje, naj ostanejo složni v boju proti nemški premoči, in ako bi bili v nevarnosti, naj se spomnijo, kje je Sotla, kje jih čakajo bratske prsi in odprte roke.

Zadnji dan februarja 1898 bode gotovo zabeležen v politični zgodovini slovenskega naroda. To pa ne toliko zaradi tega, ker je bila ta dan najdaljša in najvažnejša seja kranjskega deželnega zbora, tudi ne zaradi tega, ker je deželni glavar Detela po stari krščanski navadi potunkal pod vodo prerodenja dva moža, da bi se očistila nemških peg, ampak zato, ker so ta dan prišli v Ljubljani v dotiko liberalni in klerikalni kozarci, polni penečega šampanjca. Že popoldne na obed k Slonu „vsi so prišli, vsi so prišli, samo en'ga ni bilo“. Napilo se je odsotnemu načelniku kluba poslancev narodne stranke. Pozno v noč, ko je zaspana Ljubljana že ležala v Morejevem naročju, je pa prišel tudi on. Konstatoval je, da smo se postarali, odkar se zadnjič nismo videli skupaj, in da tudi postarni ljudje lahko žive v zakonu mirno. Kipeče krške kapljice so zašumele v kozarcih in vpricho vseh deželnih poslancev kranjskih se je kozarec dr. Tavčarja zadel ob kozarec Kalanov. Če so plavali na dobri starini samo prijatelji, ali tudi kak hinavček, nam ni znano, rečemo le, da je bil ta moment v pozni noči zgodovinsko važen. Veselje je zavladalo v družbi kranjskih veljakov, ker se je voz narodne politike, katerega sta bila muhasta konjiča spravila pod vodstvom nemškega voznika v globok jarek pod cesto, zopet znašel na ravnem slovenskem tiru. V tem trenutku radosti nočemo mi uvaževati, koliko je vreden ta vspeh. Gotovo je pa, da želi ves, od grozno nam škodljivih borb do kostij izmučeni in oslavljeni slovenski narod le jedno: da bi konjiča v prihodnje peljala naš voz po ravni cesti naprej brez nemškega poganjača. Somišljeniki „Slov. Lista“, ki so pri dvignjenju voza tudi precej trpeli, so namenjeni stopiti v kraj in nekoliko se odpočiti. Pripravljeni so pa vsak trenotek nastopiti z dvojno silo, ako bi to zahtevala domovine čast.

Volilna reforma v deželnem zboru. Majhen korak naprej se je vender storil. Deželni zbor je odobril predlog poslanca dr. Majarona, da se razširi občinska volilna pravica v Ljubljani vsaj na vse davkoplačevalce, in v zadnji seji vsprejel dotično prenarodbo občinskega volilnega reda po načrtu poročevalca posl. Grassellija. S tem se ne obvaruje le volilna pravica meščanov, ki bi jo vsled davčne reforme morali izgubiti temveč tudi podeli takim, ki je dozdaj niso imeli. Druga predloga odseka za volilno reformo se je tikala deželnega volilnega reda. Prišla je v razpravo ob 11. uri zvečer, ko je bil deželni predsednik malo poprej izjavil, da se mora zasedanje gotovo zaključiti do polnoči. Treba je bilo torej s parno silo delati, če se je hotelo predlogo rešiti. Poročevalec dr. Majaron je tudi na kratko povedal, da on z večino odseka vred nikakor ni zadovoljen s tako reformo, da pa se je moral vzeti načrt, kakeršen je, ako se hočejo vsaj direktne in tajne volitve ter nekoliko znižani volilni cenzus doseči. Posl. Kalan je v daljšem govoru našteval krivice sedanjega volilnega reda, katerih pa zaradi držanja nemških veleposestnikov ni mogoče odpraviti, in se

je treba za sedaj zadovoljiti vsaj z drobtinami. Mej govorom se je galerija burno oglašala. Glavarjev namestnik baron Lichtenberg jo je ukazal izprazniti, kar se pa ni posrečilo. Dalje je mislil govoriti tudi posl. dr. Žitnik, a je le nekoliko stavkov izpregovoril radi pozne ure. Poročevalec dr. Majaron se je z uro v roki odpovedal končni besedi, ker „visi Demoklejev meč nad glavo.“ Posl. Višnikar je predlagal, naj se ves načrt odobri v celoti. To se je tudi potem zgodilo in tako vsaj nekaj rešilo. Debata bi bila gotovo izpolnila kako celo sejo ter povzročila najburnejše prizore. Kajti ravno tu se gre za boj mej pravico in — privilegiji.

Grof Barbo in kultura Slovencev. V zadnji seji deželnega zbora kranjskega je v razpravi o vseučilišču klical grof Barbo Slovincem, naj se spominjajo, da so v vrstah nemških veleposestnikov možje, ki so potomci onih, kateri so vodili ljudstvo na Kranjskem stoletja na polju kulture. — Gotovo je hotel reči: na tlako! H kulturi pa jih niso vodili, ker niso ustanovili vsa stoletja niti jedne slovenske šole. Vrh tega naj grof Barbo kot nemški nacijonalec o prijaznosti do Slovencev lepo molči!

O demonstraciji v ljubljanski „Zvezdi“ piše „Glasnik“: „Visoki gospodje so zvedavo vuhali, odkod je prišlo to gibanje. Lagali so, da so duhovniki Kalan, Koblar in dr. Krek to vprizorili. Sovraštvo proti krščansko-socialnemu gibanju je ob ti priliki zopet butilo na dan. Tudi „Slov. Narod“ je po znani podli navadi naravnost obrekljivo denunciral krščanske socialiste. Nekaj nas pa vender-le veseli. Kedar se v Ljubljani zbere velika množica ljudi za kako politiško izjavo, brž se sliši: krščanski socialisti so to vprizorili, kakor bi nobena druga stranka tega ne mogla. To dokazuje, da nas vpoštevajo in k nam štejejo vse ljudstvo.“

Za nemške Karnijolce v Ljubljani se je potegnil graški občinski svet.

Vladni zastopnik baron Hein je pri zadnjih sejah v deželnem zboru kranjskem odgovarjal slovenskim poslancem samonemški. Nadejamo se, da bodo pri prihodnjem zasedanju složni slovenski poslanci odločno nastopili proti toliki brezobzirnosti od vladne strani ter barona Heina naučili slovenski.

„Deutsche Stimmen“ hvalijo socialnodemokratsko pevsko društvo „Naprej“ ter pravijo, da je „vielfersprechend“. Elementi, zbrani v tem društvu, so pač vredni nemškega priznanja.

V Komenskega ulici je odprl trgovino s prekajenim mesom Albin Andretto, zagrizen nasprotnik Slovencev. Mož ima tudi sejmsko prodajališče v šolskem drevoredu. Svoji k svojim! Obžalujemo, da takega zagrizenca „Narod“ in „Slovenec“ inserujeta. Takih inseratov ne bi smel prinašati noben pošten slovenski list, kateremu je res kaj do tega, da se okrepi slovenska trgovina.

Drobne novice. Huzarski polk št. 8. bode prestavljen iz Celovca v Rzeszow v Galiciji. Na njegovo mesto pride od tam huzarski polk št. 6. — Cesar je podelil trgovskemu pomočniku M. Komacu v Celovcu srebrni zaslužni križec, ker že dolga leta služi v jedni in isti trgovini. — Z zgradbo novega šolskega poslopja na Viču prično to spomlad. — V Logatcu se je osnovalo „Olepševalno društvo“. — V nedeljo zjutraj se je vrgel blizu soškega mosta neki goriški topničar pod vlak. — Socialni odsek polit. društva „Sloga“, se je sestavil ter pričel delovati. — V Devici Mariji v Polju so prijeli nekega Valentina Stareta iz Terboj pri Smledniku, ki je po Ljubljani in okolici izdajal ponarejeni denar.

Občinski odbor na Ježici je v javni seji dne 28. svečana t. l. izvolil g. učitelja Antona Žiberta zavoljo njegovih večletnih občeznanih zaslug za šolo in občino častnim občanom.

Nov poštni urad se je odprl včeraj v Žerovnici, političnem okraju radovljiškem.

Iz Novega Mesta se nam pritožujejo, da dobivajo ondi obrtniki od uradov samonemške obrtne liste. Tudi na pošti oddajajo samonemške tiskovine, ko pobirajo pri naših naročnikih pristojbine za donajanje časopisov na dom.

Za volitev v okrajno bolniško blagajno celjsko so se Nemci pripravljali s tolikimi sleparstvi, da jo je namestništvo v Gradcu ustavilo.

Slovenski deželni poslanci štajarski so se izjavili za slovensko vseučilišče v Ljubljani. Svoj sklep bodo s posebno deputacijo predložili ministerskemu predsedniku na Dunaju.

V štajarskem deželnem zboru se je izreklo globoko obžalovanje, da vlada še ni preklicala prepovedi glede nošnje nemških znamenj, ker je to razburilo vse nemško dijaštvo. Z Nemci je glasoval, kakor poroča „Tagespost“, slovenski poslanec Mihael Vošnjak. Naše globoko obžalovanje!

V isterskem deželnem zboru se je dne 26. februvarja sprejela resolucija poslanca dr. Gombinija, da naj se zgradi železnica Divača-Loka-Kranj. Ko je dr. Trinajstič govoril slovenski, je galerija začela ropotati, da jo je dež. glavar moral dati izprazniti. Italijani so krvavo pobili tri Hrvate, ki so se po opravih mudili v hiši zbornice.

Razne stvari.

Papež Leon XIII. je odredil, da bode konzistorij v drugi polovici tekočega meseca, dne 21. ali pa 28. marca. Prekonizovana bodeta tačas nadškof goriški in knezoškof ljubljanski.

Visoki bolnici. Za pljučnico je hudo obolela prestolonaslednica vdova nadvojvodinja Stefanija. Princezinji Klementini Koburški se je pa bolezen shujšala in kneginja bolgarska jo je šla na Dunaj obiskat.

Kako bi morali kranjski Slovenci narediti s Kranjsko hranilnico? Budjejoviški Čehi so

pričeli odločen boj proti budjejoviški hranilnici, ki je v nemških rokah. Na stotine ljudij stoji, kakor poroča „Budivoj“, te dni pred hranilnico. Mnogo jih mora čakati več ur, da dobe svoje uloge nazaj. Tudi z dežele dohajajo češki kmetje, da vzdigajo svoj denar. Do sedaj so Čehi že vzdignili ogromne svote.

Zavarovalnice „Dunav“ ravnatelj Hans Neeser je prostozidar. Slovenci torej prav store, če se te zavarovalnice ogibajo.

Avstrijski konjeniki baje dobe sedaj sulice in sicer ne samo ulanci, nego tudi kavalerija, dragonci in huzarji. Da se vpeljejo sulice je vzrok to, da so vpeljane v vseh evropskih armadah.

Ruska carica je bila zbolela za ošpicami precej nevarno, sedaj je že bolezen odjenjala.

Korneuburški porotniki so dne 26. febr. gospo pl. Kodolič, katera je metreso svojega moža polila s hudičevim oljem, da je vsled poškodb umrla, soglasno oprostili.

Potres je bil 26. t. m. v Djakovu. Tudi v Nemčiji so ga čutili.

Novo hrvatsko opero je izvršil hrvatski skladatelj Karlo Pienta.

Žvepljenke za Südmarko so prinesle „Südmarki“ od 1. januarja do 15. februvarja 463 gld. 56 kr. Slovenci ne zabite Ciril-Methodovih užgalic!

Pustni dan v Trstu. „Edinost“ je opisala življenje v Trstu na pustni dan tako-le: „Korzo se je zaključil ob 6 $\frac{1}{2}$ uri zvečer in od tačas se je vrvenje, piskanje in tekanje mask raztegnilo po vsem mestu. Kavarne in gostilne so bile polne. Povsod je kaj piskalo, klinkalo, pelo ali bolje rečeno krulilo. Mnogo je bilo videti pijancev in to že po dnevu. Tu in tam je bilo videti po ulicah pravih norcev, in naj je bil človek še tako resen in zamišljen, moral se je nasmejniti tem šemam. Tudi Zola ni bil pozabljen. Precej številna množica socialistov je drvila po glavnih ulicah. Ta množica se je ustavila na velikem trgu ter je zapela delavsko pesem in aklamirala — Zolo!! Le to bi radi vedeli, ali je proslavljala pisatelja Zolo, ali Zolo zagovornika izdajice in sramotilcev francoske vojske!“

Osemurni delavnik se je uvedel po nalogu ruske vlade pri rudokopih v Dombrovem.

Pot okolo sveta, ki sedaj traja 59—66 dni, se skрати po dokončani sibirski železnici na 33 dni. „Revue scientifique“ misli, da bode za 30—50 let mogoče narediti to pot v 23. dneh, ko bodo vlaki vozili s hitrostjo 100 km na uro.

Sardou je spisal novo glumo imenom „Pal-mela“. V Parizu se je že igrala z velikim uspehom.

Amerikanski Monte Carlo bodo ustanovili na otoku Fighting Island, ki bode imel vedno parobrodno zvezo s Chicago.

160 ministrov je imela Avstrija od 13. marca 1848. l. do danes.

Naznanilo in priporočilo.

Slavnemu občinstvu najljubšeje priporočam svojo

bogato zalogo

najraznovrstnejših

klobukov, cilindrov, čepic i. t. d.

Zagotavljam dobro blago in nizko ceno.

Velespoštovanjem

18 (12—3)

J. Soklič,

Stari trg št. 1 (pod Trančo).

Alojzij Večaj,

pečarski mojster v Ljubljani,

Opekarska cesta št. 61.

priporoča svojo izborno zalogo vsakovrstnih

pečij iz glinaste snovi

od najpreprostejših do najfinejših ružave, zelene ali bele barve. Izdeluje na željo tudi peči v poljubni drugačni barvi.

Natančno izvršuje naročila na štedilnike ter jamči za vse svoje izdelke jedno leto.

== Cene nizke. ==

8 (52-4)

Somišljeniki!

Agitujte za „Slovenski List“! — Pridobivajte novih naročnikov!

Zahvala in priporočilo.

Velespoštovanemu občinstvu in svojim cenjenim p. n. gostom uljudno naznanjam, da sem se iz prejšnjih restavracijskih prostorov pri „Zlati ribi“ v Ribjih ulicah premestil v

restavracijo pri „Virantu“

sv. Jakoba trg št. 20.

Vsem svojim cenjenim gostom, ki so me počastili s svojim obiskom v prejšnji moji restavraciji, prosim, da mi svojo naklonjenost ohranijo tudi v naprej, ter se njim kakor tudi vsemu p. n. občinstvu priporočam v mnogobrojen obisk.

Potrudil se bodem kar najbolje svoje cenjene goste zadovoljiti s pristnim dolenskim in bizeljskim vinom ter vedno svežim Koslerjevim carskim pivom.

Tudi bodem skrbel vedno za ukusna gorka in mrzla jedila. Od danes naprej dobivajo se v postnih dneh fine morske ribe.

Popotnikom dajem na razpolago povsem prenovljene, snažne sobe v prenočevanje.

Preskrbljeno je vse potrebno, da se gg. voznikom vsestranski postreže.

➔ Vsprejmejo se tudi dekleta v kuhinjski ponk. ➔

Z odličnim spoštovanjem

Fran Rozman,

23 (3—1)

restavrater „pri Virantu“ sv. Jakoba trg št. 20.